

KÉPES KRÓNIKÁK

fény

IN MEMORIAM
KATONA TAMÁS
1932-2013

Dr. Katona Tamás

1932 – 2013

Tisztelges Katona Tamás előtt

Tisztelt Hagyományőrző Bajtársak!

Halálának másnapján, június 29-én kapott szárnyra a hír, hogy nyolcvanegy éves korában elhunyt Katona Tamás történész, politikus, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc történelmének egyik legjobb ismerője, előadója és egyben népszerűsítője. Katona Tamást a katonai hagyományőrzők közül sokan ismerték, vele jó kapcsolatot ápoltak, ezért engedjétek meg, hogy amikor e búcsúsorokat írom, néhány mondatban felelevenítsem, hogyan s miként találkozott sorsunk! Milyen embernek ismertük őt és hogyan, mi módon tiszteleghetnénk emléke előtt mi katonai hagyományőrzők, azon túl, hogy emlékeinkben jó érzéssel őrizzük alakját, hangját, felszólalásait, humorát és mindent, amit csak hozzá tartozónak vélünk.

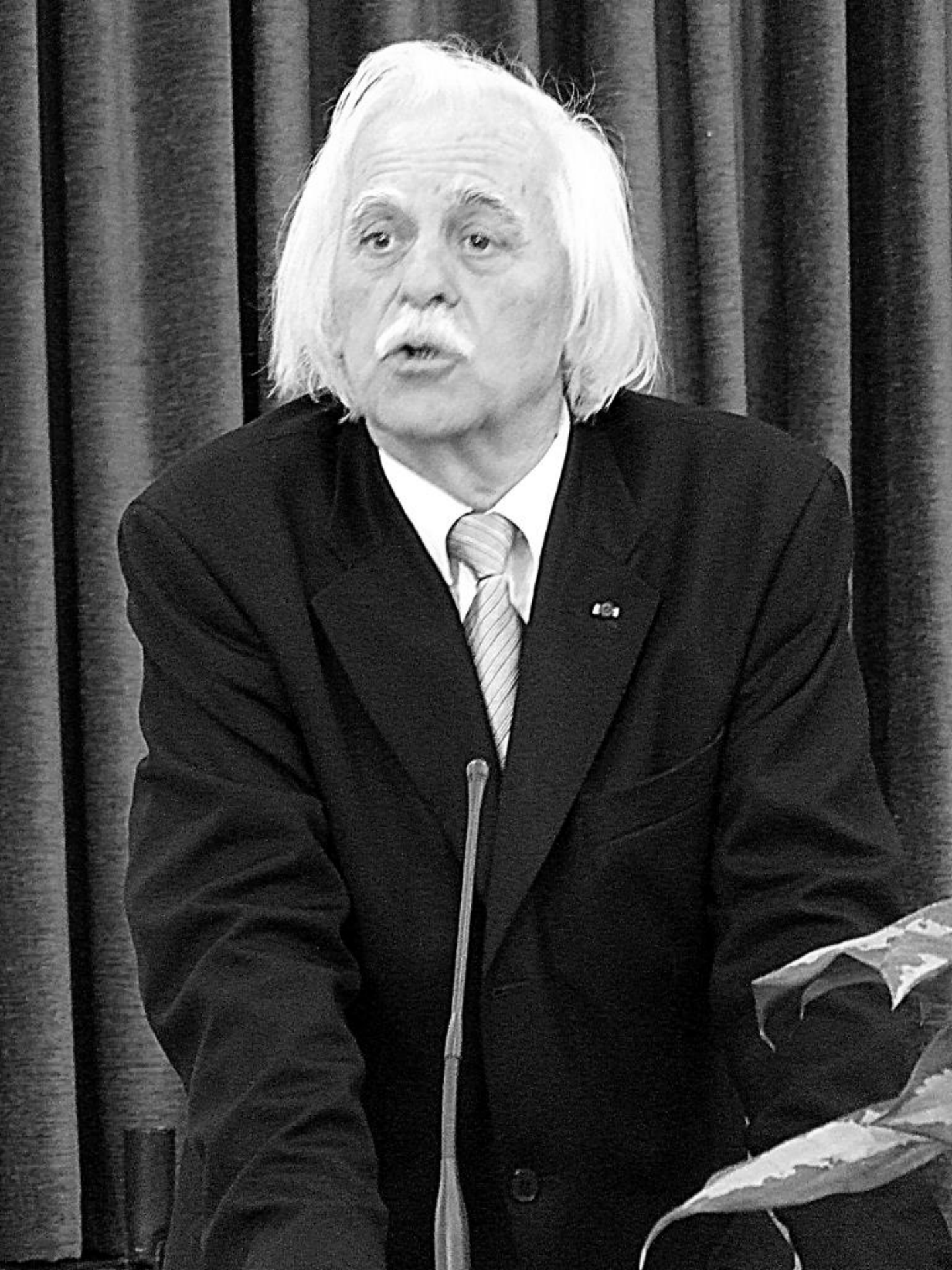
Tamás az élő katonai hagyományőrzéssel 1986-ban került szoros kapcsolatba. Ekkor történt ugyanis, hogy Somogyi Győző festőművész bajtársunk javaslatára megkerestem őt a Történelmi Lovas Egyesület nevében, s arra kértem, hogy a váci Hétkápolnai Honvédemlékműnél, ahol ebben az évben első alkalommal koszorúztak a Történelmi Lovas Egyesület lovasai, mint történész mondjon beszédet az 1849-ben lezajlott két váci csata emlékére. Akkoriban ő a szegedi József Attila Tudományegyetem tanára volt. (Itt kell megjegyezni, hogy Barcy Zoltán és Somogyi Győző kitűnő könyvéhez, „A szabadságharc hadserege” – című, a „48-as” katonai hagyományőrzők számára nélkülözhetetlen kiadványhoz - valamivel korábban, mint a koszorúzási ünnepség - már Katona Tamás írta az előszót. Ily módon ő már a magyar huszár-hagyományőrzés mozgalommá válásának hajnalán a „helyén volt”, csak még egy kicsit váratott magára az egymásra találás.)

Tamás kitűnően képzett, jó humorú, szeretetre méltó ember volt. Az ő javaslatára indította el a Történelmi Lovas Egyesület 1989-ben a Tavaszi Emlékhadjáratok sorozatát, amelyeknek elmaradhatatlan szónoka volt 1989 és 2012 között. Impozáns megjelenése, megalapozott tudása és figyelemre méltó intellektusa tiszteletet parancsolt. Előadásai lenyűgözték hallgatóit, s ugyanakkor kellemes, tréfálkozó természete, magával ragadó személyisége nem csupán a leggyakrabban keresett szónokok közé emelték őt, hanem az emberiség azon szűk rétegébe sorolták, akiknek kedvét és barátságát tömegek keresték.

A nyolcvanas évek politikai levegője nem tette lehetővé, hogy egy még oly kis létszámú csoport is, mint amit a Történelmi Lovas Egyesület kölcsönzői huszárruhába bújt lovasai formáltak, ne képezze központi figyelem tárgyát. Így fordulhatott elő, hogy első közös váci koszorúzásunk alkalmával több megfigyelő vett részt hivatalból az eseményen, mint érdeklődő turista, éppen arra sétálgató helyi lakos és meghívott jó barát együttvéve. Ekkor tapasztalhattuk meg első alkalommal, hogy mestere a szónak és művésze a beszédnek, hiszen úgy mondott el „mindent”, hogy akinek értenie kellett, az értette, aki meg a kivetni valót kereste szónoklatában, az nem találta. Hiába, az ilyesmire születni kell!

Amikor olyan helyzetben volt, hogy nem csak előadásaival, hanem más módon is segíthette csodálatos emlékhadjáratunkat, évről-évre, kérés nélkül is megtette. Megtette polgármesterként, lengyelországi nagykövetségként és államtitkárként is. A hadjáratos állomások közül Jászberény, Jászfákóhalma, Nagykáta, Tápióbicske, Szentmártonkáta, Isaszeg, Gödöllő, Vác, Nagysalló, Szőgyén, Búcs, Köbölkút, Révkomárom és Budavár az, ahol ő rendszeresen felszólalt. Ezek közül Vác volt az a település, amelyet egyetlen alkalommal sem hagyott ki, hiszen a Madách-körhöz - amellyel talán épp az 1986-os koszorúzás folyamányaként kerülhetett kapcsolatba, s amelynek közreműködésével elindult politikai pályafutása – rendkívül erős volt kötődése. Pontosabban mégis csak kimaradt Vác egy alkalommal, még hozzá az idén. Ugyanúgy, ahogy a többi állomás is. Sajnos a negyedszázados évfordulóra, pont a 25-ik emlékhadjáratra már nem tudott ellátogatni, bármennyire is szeretett volna, de lélekben velünk volt – mint mondta. Nagyon hiányzott, és most már hiányozni is fog mindazoknak, akik az elmúlt negyedszázadban megfordultak a tavaszi hadjárat mezsgyéin rendezett emlékhadjáratokon, s mindazoknak, akik ismerték, tisztelték és szerették őt.

Talán felhatalmazás nélkül is megköszönhetem minden hadjáratos, de minden „48-as” katonai hagyományőrző nevében is munkáját, barátságát és segítő, támogató közreműködését. Talán a Történelmi Lovas Egyesület nevében is megköszönhetem, hogy az egyesület tiszteletbeli tagja volt 28 éven keresztül, és talán a Magyar Hagyományőr Világszövetség nevében is megköszönhetem, hogy tiszteletbeli tagként is, de emberként is, mindig kiállt az igaz ügyért, mert tisztánlátása soha nem engedte eltérni az általa helyesnek tartott értékeléstől, értékrendtől.

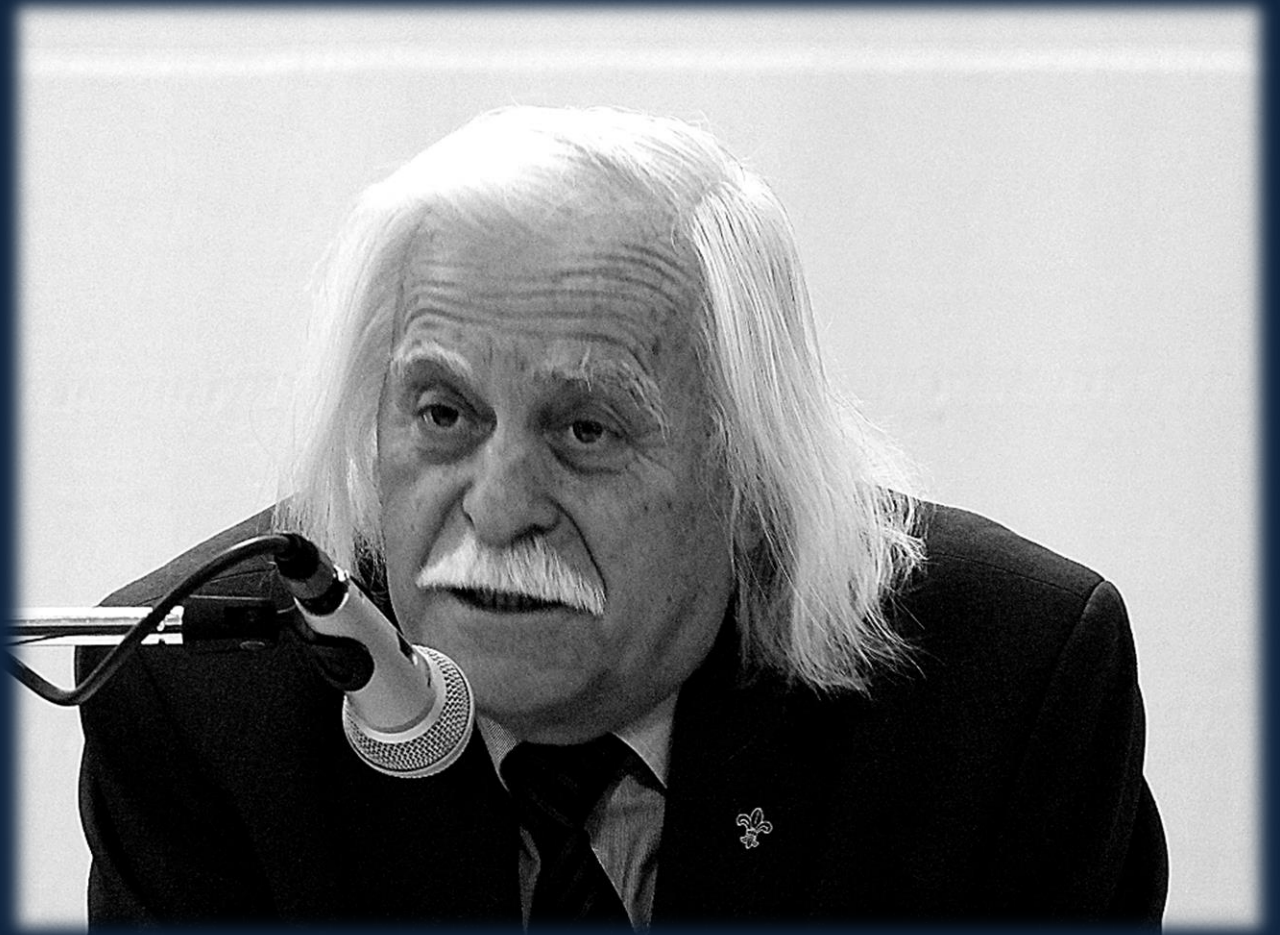
Ami pedig az e levél elején említett, előtte való tisztelegés lehetőségét illeti: bízom benne, hogy bár állami temetésben részesül, mégis jelen lehetünk búcsúztatásakor katonai hagyományőrzőként. Ennek érdekében felvettem a kapcsolatot a Kegyeleti Bizottság egyik Tamást is és a katonai hagyományőrző munkát is jól ismerő illetékesével. Ami rajta múlik, azt meg fogja tenni ebben az ügyben. Ami viszont a jövőt illeti az előtte való tisztelegés kapcsán, arról csak azt mondhatom, hogy egy magát valamire tartó közösség megemlékezik és tiszteletben tartja tagjainak, leginkább nagyjainak emlékét. Részint érzelmi okokból, részint pedig azért, hogy példaképet állítson a fiatal nemzedékek, vagy a majd csak később születendőkhöz. Én azt hiszem, hogy megtaláljuk a módját, hogyan állítsunk emléket a közénk is tartozó kitűnő barátnak és bajtársnak: Katona Tamásnak.

Mindent köszönök, köszönünk Tamás.
Nyugodjál békében!

Nagyrabecsüléssel:
Fülöp Tibor Zoltán

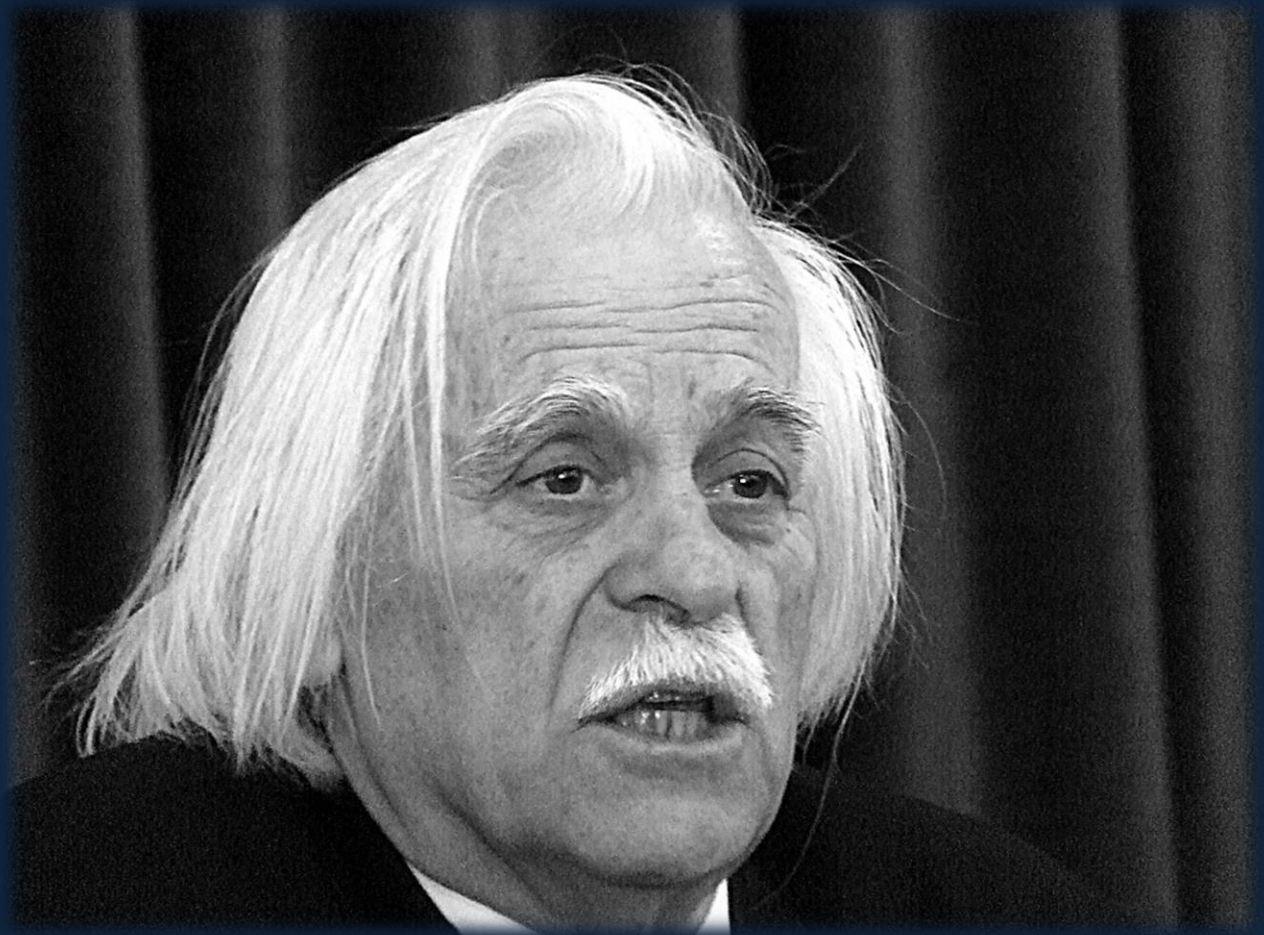

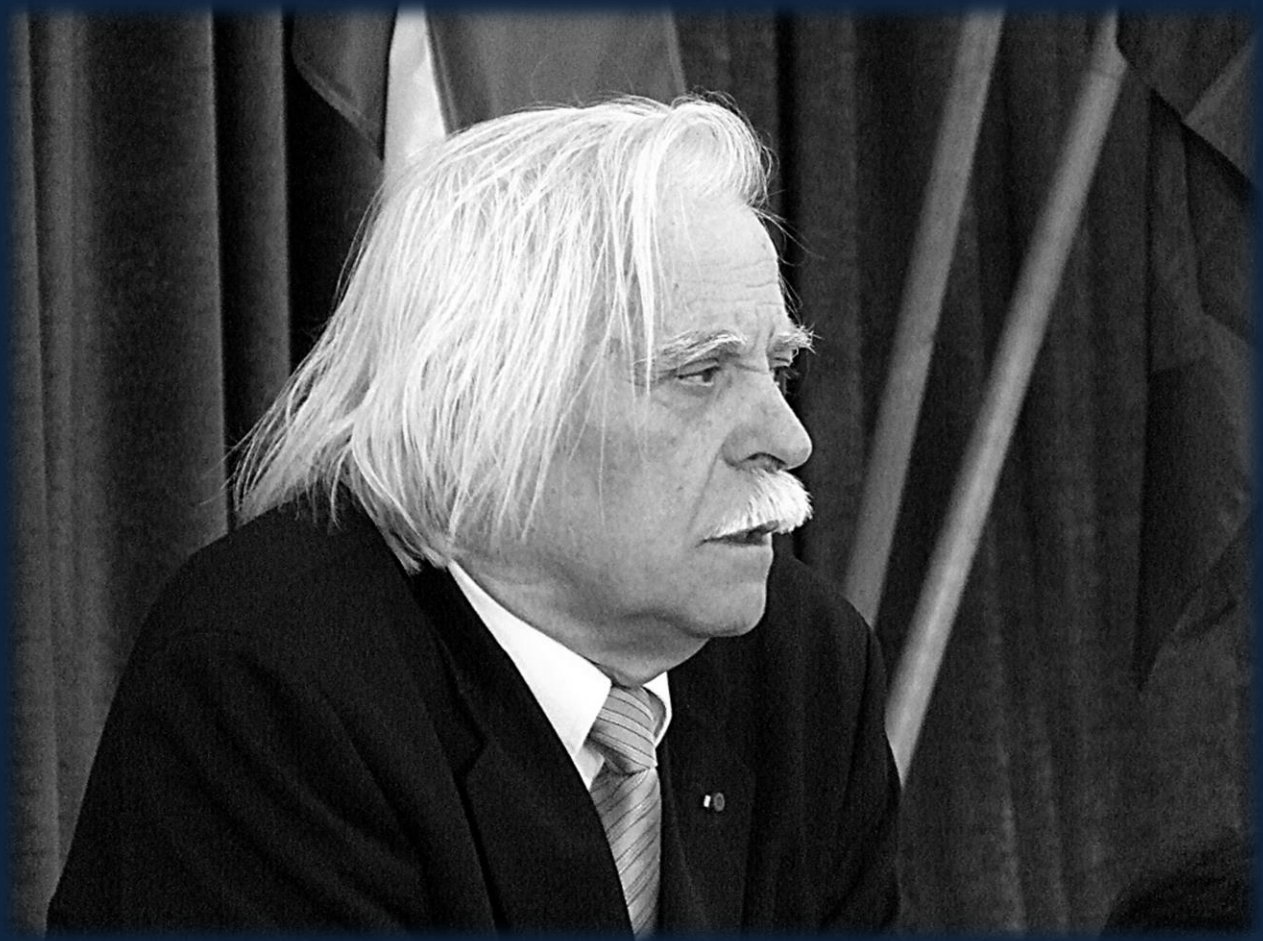
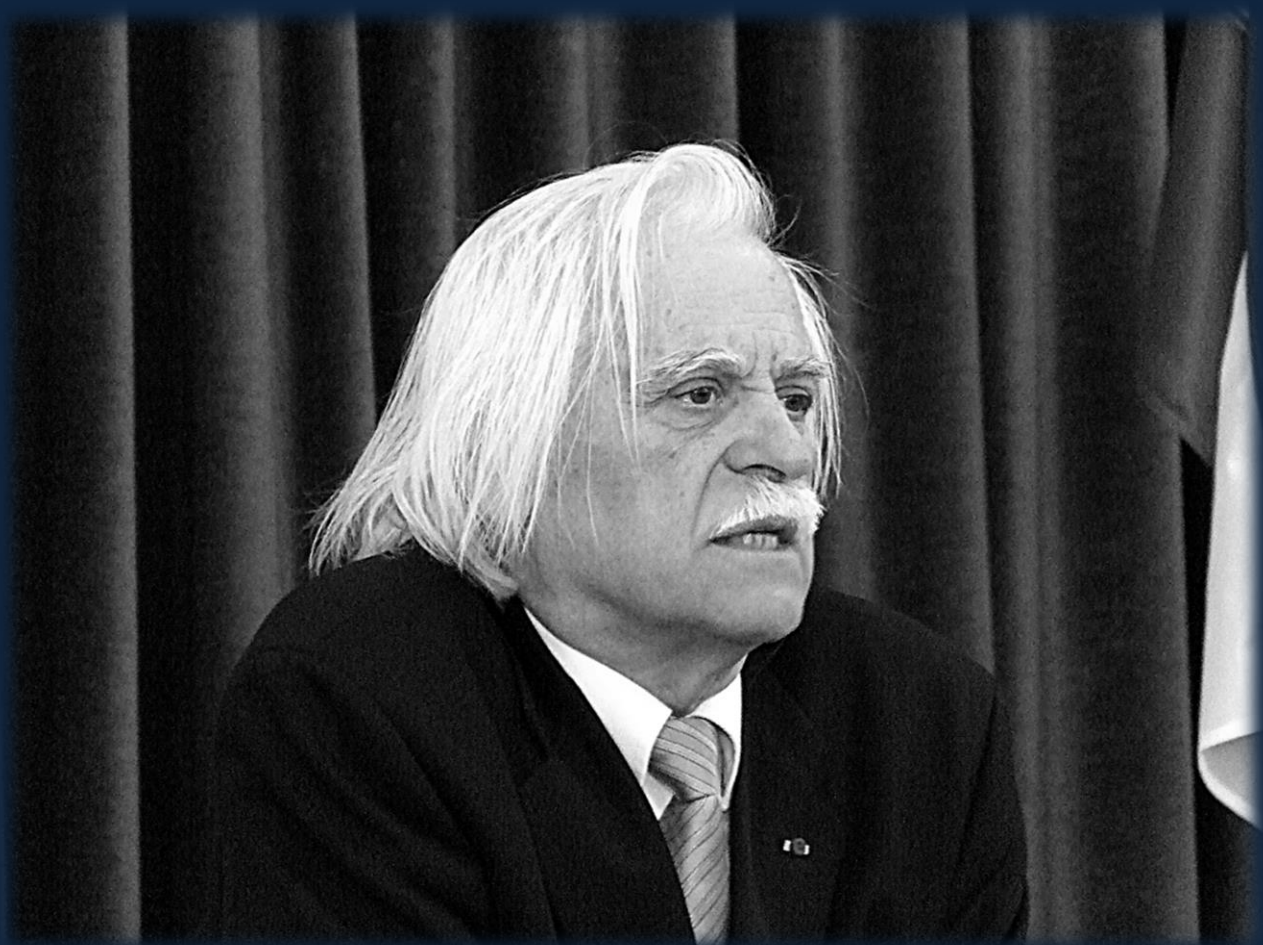

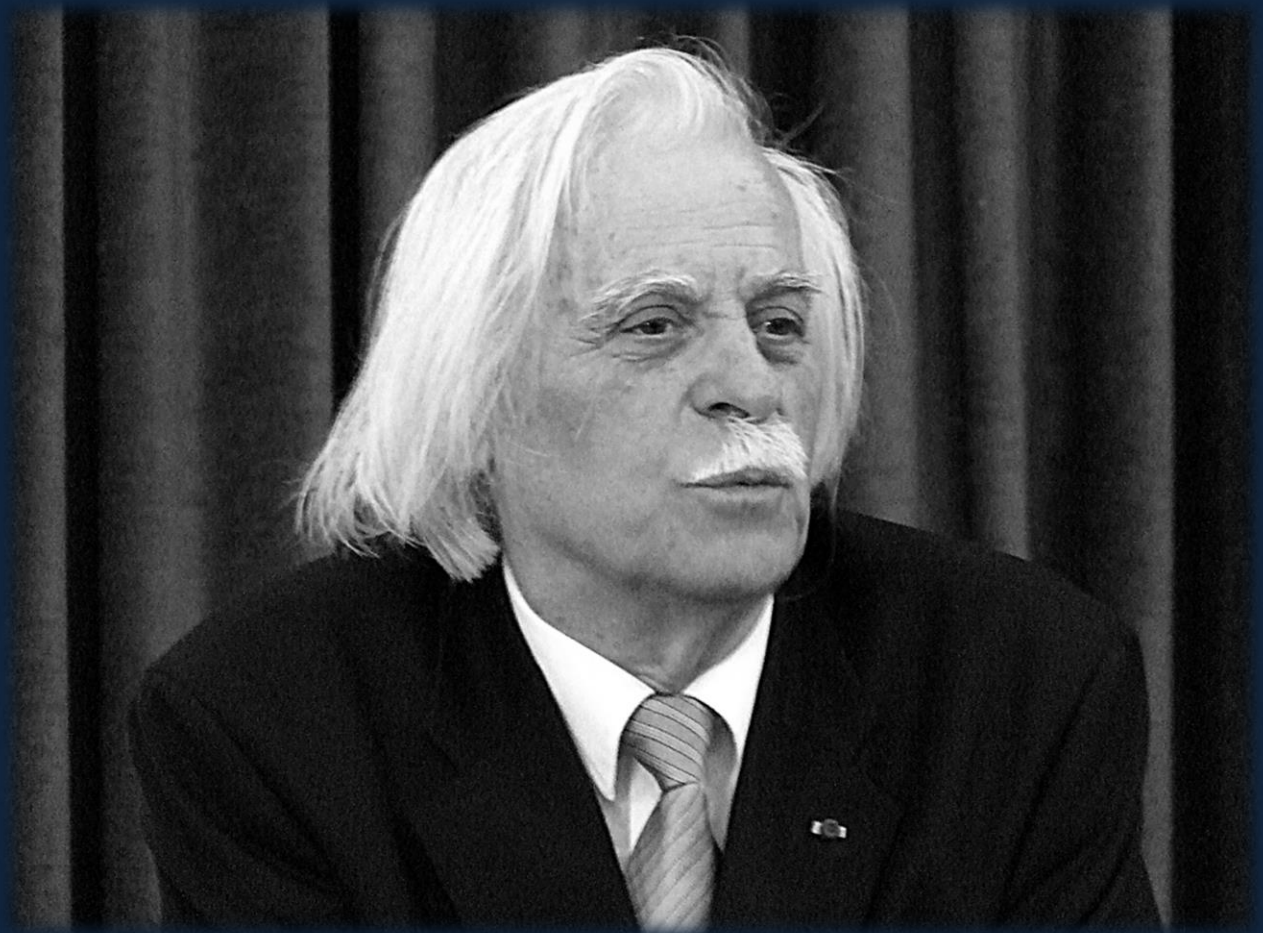
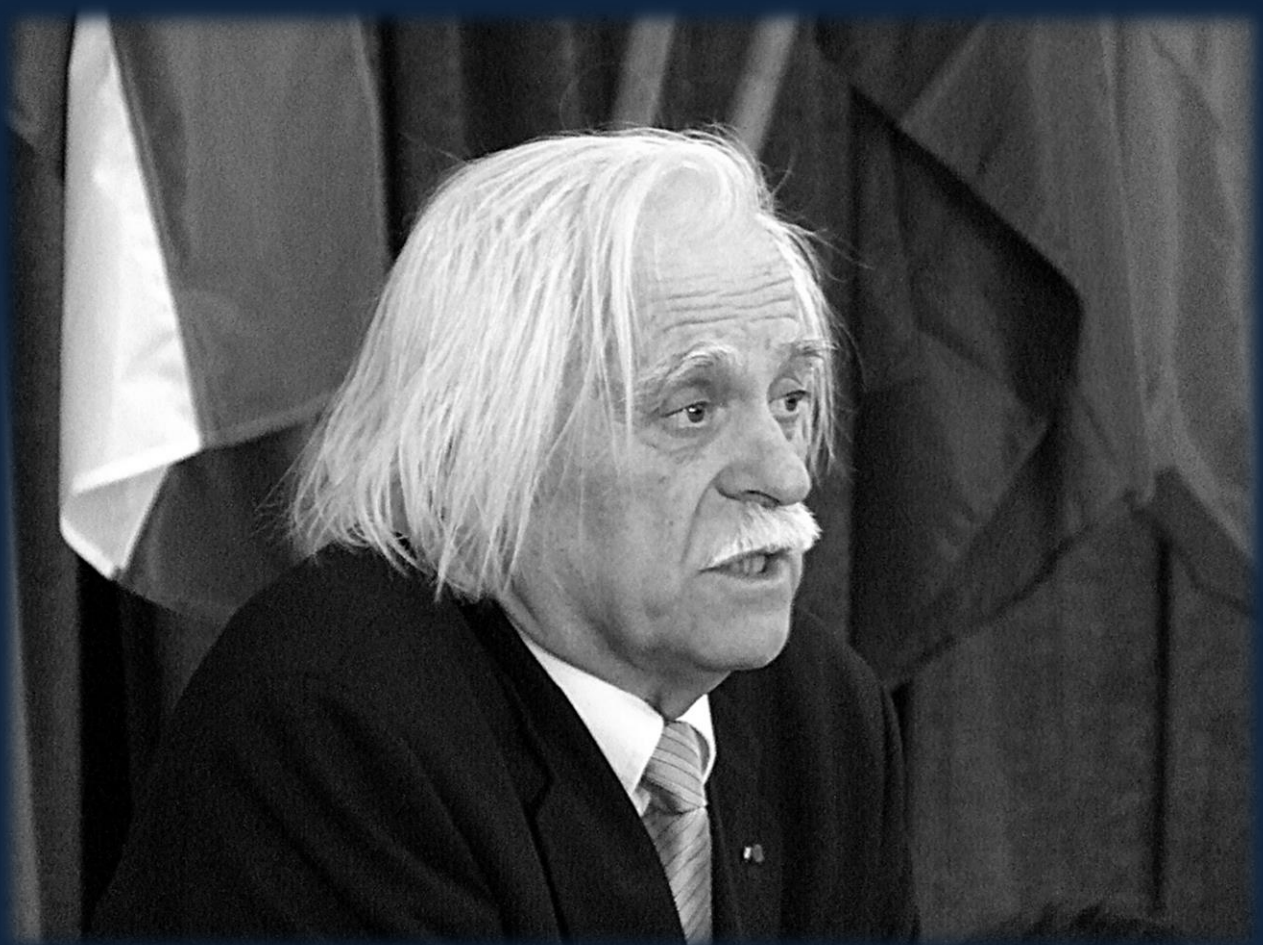

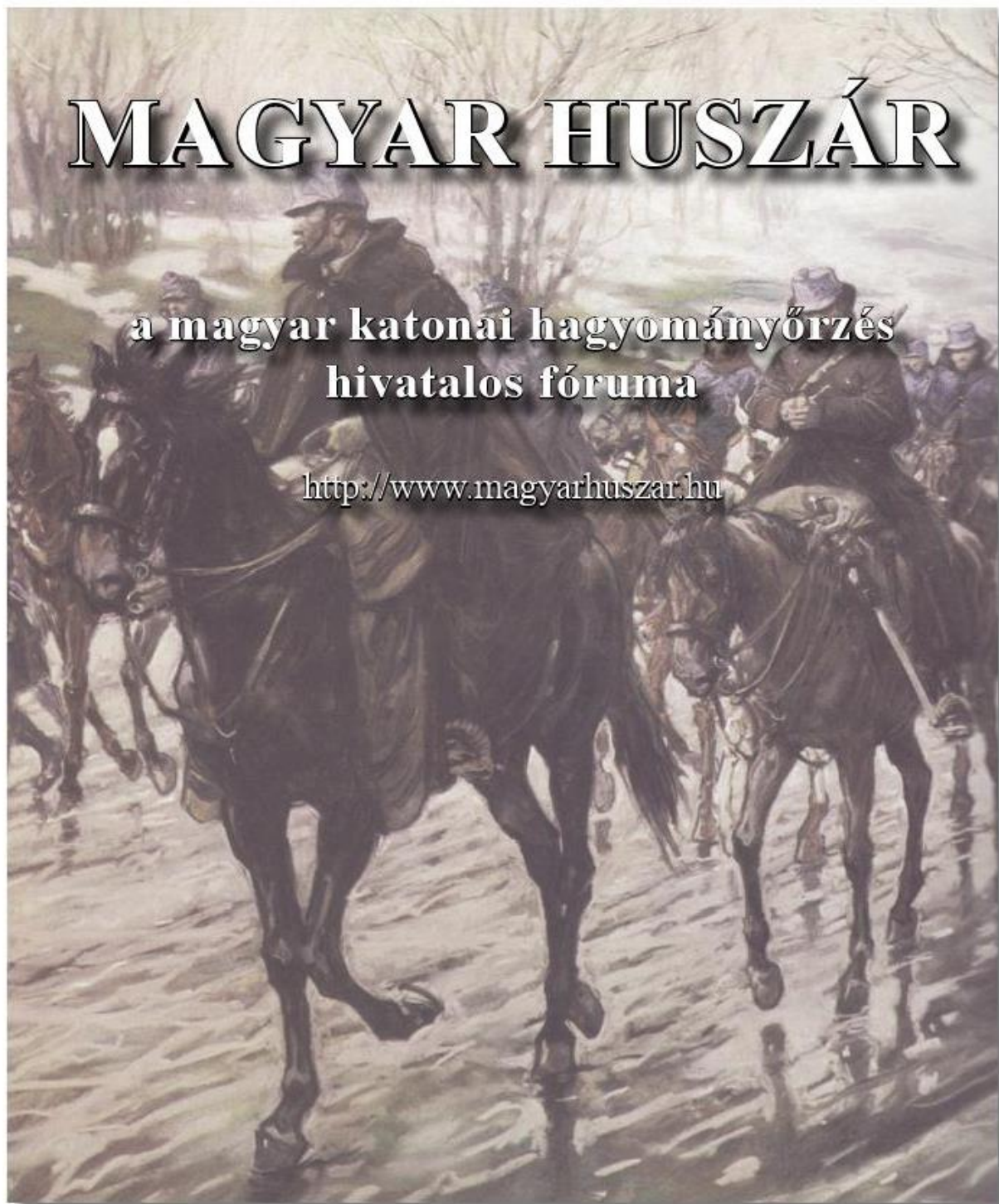

MAGYAR HUSZÁR

a magyar katonai hagyományörzés
hivatalos fóruma

<http://www.magyarhuszar.hu>

Magyar Huszár és Katonai Hagyományörző Szövetség

info@magyarhuszar.hu

ERŐT! TISZTESSÉGET!

